

KONUK SİHİRLİ DEĞNEK

Ayfer Gürdal Ünal (yazar)

Batalığın Kıyısındaki Ev

Yeşim Armutak

Günişiği Kitaplığı, 2006

168 sayfa 9+ yaş)

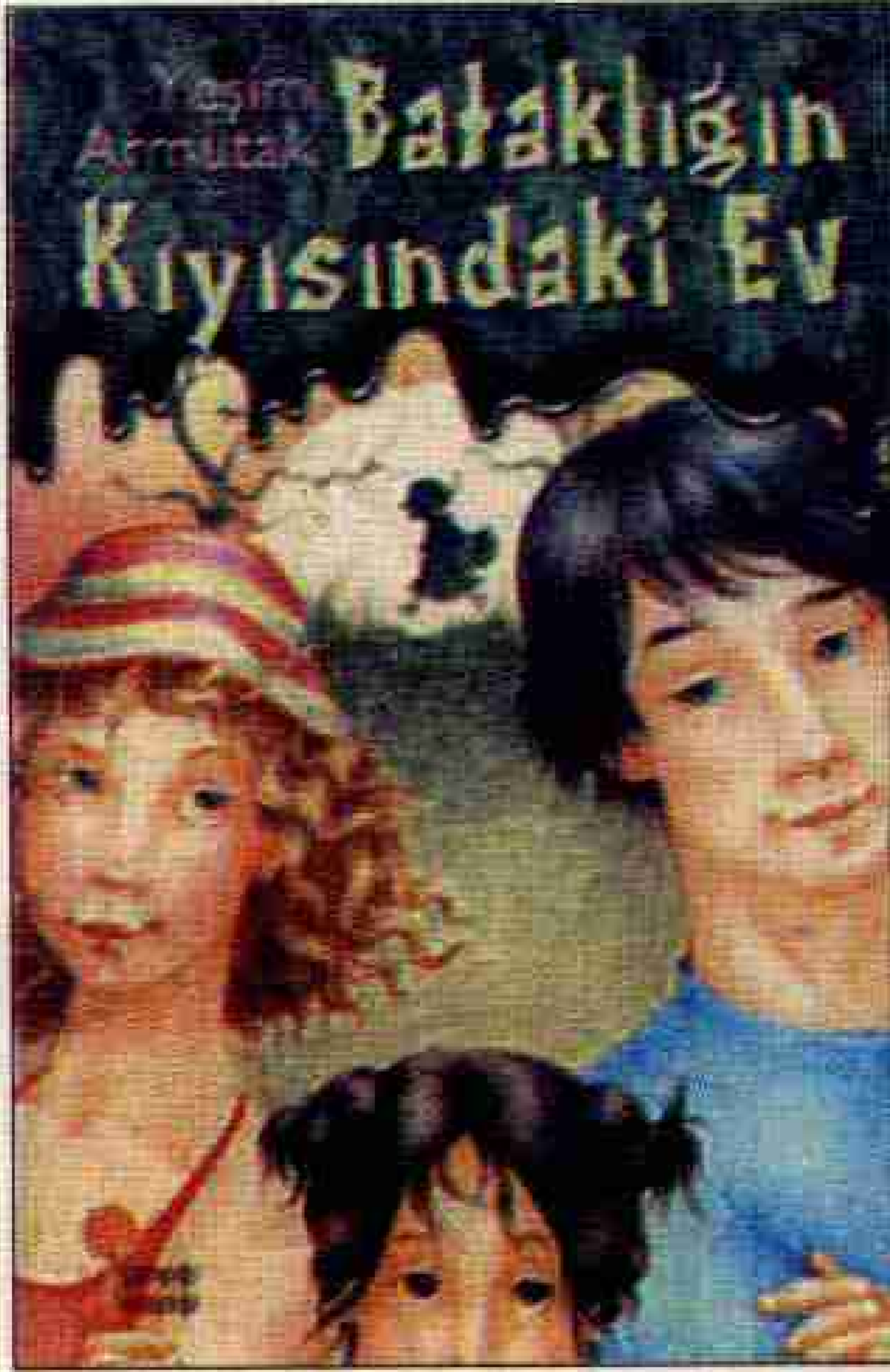
Batalığın Kıyısındaki Ev, Yeşim Armutak'ın "Hayaletli Gölün Çocukları", "Mızıkacı" romanlarının ardından yayımlanan üçüncü eseri. Veterinerlik tahsilinin peşine, eczacılık alanında doktora çalışmaları yapan ve halen bir ilaç şirketinde çalışan, kukla, teneke kutu ve eski oyuncak koleksiyonu yapan yazarın bu ilginç birikiminin yararını Batalığın Kıyısındaki Ev romanında göreceğiz çocuklar.

Roman, "Sarmaşığın dalları ahtapotun kolları gibi ileri doğru açılıp uzandı ve yaprakların arasında beliren iki göz çevreyi hızla kontrol etti" tümcesi ile başlayarak, serüvenin gizemli, heyecanlı tonunu baştan belirliyor. Romanın ana karakteri Peren, hakkında, garipliği ile ilgili sayısız aile söylentisi olan Büyükhalesine eşlik etmek üzere yaz tatilinin bir bölümünde onun yanına davet ediliyor.

Halanın evinin yakınındaki bataklık Peren'in annesini çok endişelendiriyorsa da Peren sonunda gitme iznine kavuşuyor. Büyükhale'nin yanı sıra, halaya "Tatlım" diye seslenen Peren yaşındaki Kuzey, erkek kardeşi Ufaklık ve öksüz kız Küçük Vahşi ve halanın yaşlı kedisi Mandrake ile tanışıyoruz ikinci bölümde ve daha ilk gece, Büyükhale, "Ben gidiyorum. Beni bekleme uyu" diyerek Peren'in merak duygusunu iyice alevlendiriyor.

İlerleyen bölümlerde heyecan daha yoğunlaşıyor. Peren, bir gece onu uykudan uyandıracak bir tatişmaya kulak misafiri oluyor, daha sonra Büyükhale'nin otlardan ilaç yaptığına tanık oluyor, Büyükhale'nin usturlap kullandığını gözlüyor, anlam veremiyor, kafasındaki soru işaretleri sürekli artıyor. Bu arada okur, Büyükhale'yi izleyen ve Büyükhale'nin para içinde rahatça yaşayabileceği yılları mahvettiğine inanan bir adamın varlığından haberdar oluyor.

Gizem sürerken Peren ile Büyükhale'nin dostluğu ilerliyor ve halanın bir trapez kazasında yitirdiği sevgili Uçanadam'a duyduğu ve hâlâ içinde yaşadığı aşkı öğreniyoruz.

Heyecan, Peren'in buzdolabının arkasında gizli bir kapı olduğunu ve bu kapının götürdüğü yeri keşfetmeye karar vermesi ile doğruya çıkıyor. Bundan sonrasını okuyup görmeniz gerek, anlatıp gizemin büyüsunü bozamam değil mi?

Okuma heyecanınızı kaçırmamak için daha oniki yılda bir açan Albatrus bitkisi ile Mentor gezegeninin ve Büyükhale'nin nasıl bir ilişkisi olabilir konusuna hiç değinmedim. Baykuş kim, bataklık sonunda ne yutuyor sorularının yanıtlarını da okuyarak bulmanız gerekecek.

Y. Armutak betimlemelerinde kişileştirmeden yararlanırken çocuğun imge evrenine uygun seçimler yapmış. Çevresini sarmış papatyalarla torunlarına öyküler anlatan bir büyükbabayı andıran yaşlı çam ağacı (s.19), kulenin tepesine kapatılmış, yalnızlığa mahkûm prenses gibi bekleyen tavan arası (s.22), şımarıkça bir ısrarla saçları çekiştiren akşam rüzgârı (s.24), yazarın duruma uygun duyguyu da oluşturmada benzetmelerden nasıl yararlandığını gösteren örnekler. Olumsuz duyumsatmalar için yazarın seçimlerinden örnekler şöyle: Yoğunlaşan hava yılan gibi kıvrılarak boyunlarına dolanmıştı sanki (s.134), ağaçlar sıklaştıkça lunaparktaki korku tünellerine benzeyen yeryüzü (s.35), tüm yayları fırlamış eski bir makineden farkı olmayan kafa (s.87).

Eserdeki bir diğer özellik de, çocuk karakterlerin aile yapılarındaki farklılık. Peren, çekirdek aileden geliyor, keman çalan Kuzey'in babası aileyi terk etmiş, Küçük Vahşi ise öksüz, bir markette yaşıyor ve tüm bu karakterlere sevgi ile yaklaşıyor yazar. Benimseyip, seviyorsunuz. Dilerim, dördüncü romanda da Küçük Vahşi ana karakter olur çünkü çok yaman bir kız o. Sonuç olarak, Y. Armutak, hem sürükleyici hem de edebi haz duyurtan bir roman yazmış; dilerim çocuklar da beğeniyle okur.